

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 5C/646/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615204282
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Rudinský
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1615204282.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky pred sudcom JUDr. Miroslavom Rudinským v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, Žilina, proti žalovanej: V.V., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX/XX, D., o zaplatenie 577,79 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 577,79 EUR v splátkach po 50,- EUR mesačne, začínajúc mesiacom apríl 2021, vždy do 20. dňa v príslušnom mesiaci až do zaplatenia, pod stratou výhody splátok.

II. Súd vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd v samostatnom uznesení po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 22.04.2015 domáhal zaplatenia sumy 577,79 EUR spolu s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 577,79 EUR od 21.09.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania voči žalovanej. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaná uzatvorili dňa 28.02.2008 v súlade s § 269 ods. 2, § 708 a nasl., § 716 a nasl. Obchodného zákonníka a všeobecných obchodných podmienok zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca pre žalovanú zriadil a viedol účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX. Žalobca v žalobe uviedol, že vzhľadom na porušenie zmluvy zo strany žalovanej v súlade so zmluvou a VOP odstúpil od zmluvy z dôvodu podstatného porušenia zmluvných podmienok, zatvoril príslušný účet žalovanej a vyzval ju na zaplatenie dlžnej sumy. Ďalej uviedol, že pokiaľ ide o posledný výpis z účtu s nulovým zostatkom, účet je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 21.09.2012 internú účtovnú transakciu (prevod), kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet, pričom táto transakcia má spravidla popis „Bezhotovostný prevod vyrovnania zostatku zatvoreného účtu“, alebo „Prevedenie dlhu klienta“, pričom ide o internú transakciu banky, nie o úhradu zo strany žalovanej.

2. Žalobca poukázal na VOP, podľa ktorých v spojení s Výveskou úrokových sadzieb je istina pohľadávky (nepovolené prečerpanie účtu) úročena úrokom vo výške 28 % p.a. Aktuálny záväzok žalovanej ku dňu podaniu žaloby predstavovala istina vo výške 577,79 EUR a príslušný úrok účtovaný odo dňa prevodu na vnútorný pohľadávkový účet vo výške 422,55 EUR, čo preukazuje výpis z bankového informačného systému.

3. Žalovaná si žalobu spolu s prílohami a poučením o procesných právach prevzala riadne dňa 11.11.2015. Súčasne ju súd vyzval na vyjadrenie k žalobe v lehote do 15 dní od doručenia výzvy. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila.

4. Súd vo veci vytýčil pojednávanie na deň 09.03.2021, na ktoré sa nedostavil žalobca. Dostavila sa žalovaná. Žalobca svoju neprítomnosť písomne ospravedlnil. Žalovaná potvrdila, že v minulosti s Dexia bankou Slovensko, a.s. uzatvorila zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb. Banka jej zriadila rastový osobný účet. Dostala sa však do situácie, keď mala finančné problémy, sama sa starala o maloletého syna. Žalovaná si uvedomovala a potvrdila, že sa dostala do debetu. Pohľadávku žalobcu uznala čo do dôvodu aj výšky. Uviedla však, že nemá možnosť žalobcovi jeho pohľadávku zaplatiť naraz. Môže tak urobiť v splátkach, ktoré navrhovala v rozpätí 50,- - 70,- EUR mesačne.

5. Súd sa oboznámil so žalobou a vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to Zmluvou o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 28.02.2008, výpismi z účtu žalovanej do 21.09.2012, úrokovými sadzbami produktov účinnými od 01.03.2015, Všeobecnými obchodnými podmienkami Prima banky Slovensko, a.s., výzvou žalobcu zo dňa 13.09.2012, ktorou žalobca žalovanú vyzval k úhrade debetného zostatku v aktuálnej výške 568,94 EUR a zistil tento skutkový a právny stav:

6. Zo zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 28.02.2008 uzatvorenou medzi žalobcom (pod predchádzajúcim obchodným menom Dexia banka Slovensko, a.s.) a žalovanou súd zistil, že obsahom zmluvy bolo zriadenie rastového osobného účtu č. 3246193002, pričom žalovanej bola vydaná aj platobná karta Maestro s denným limitom 15.000,- SK.

7. Žalobca predložil súdu tlačivo - úrokové sadzby produktov účinné od 01.03.2015, ktoré nebolo podpísané žalovanou. V predmetnom tlačive je uvedený úrok pri nepovolenom prečerpaní vo výške 28% bez žiadnej ďalšej špecifikácie jeho uplatnenia. V bode 3.12 Všeobecných obchodných podmienok žalobcu účinných od 01.03.2015 bolo uvedené, že po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu. Výšku sadzby „úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ môže banka znížiť alebo zvýšiť.

8. Z výpisov z účtov predložených žalobcom súd zistil, že žalobca ku dňu 21.09.2012 výšku prečerpania žalovanej znížil na 0 EUR. Následne v nasledujúcom výpise z účtu za obdobie od 01.09.2012 do 21.09.2012 je uvedená suma zostatku 577,79 EUR.

9. Podľa § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

10. Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

11. Podľa § 710 Obchodného zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20121001.html>>).

12. Podľa § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka, za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

13. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. 31Csp/149/2018 4

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v spojení s § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

16. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v spojení s § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (v spojení s § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôžu odchyliť od toho zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobe je možné vyhovieť len sčasti a to vo výške uplatnenej istiny 577,79 EUR. Žalovaný uzatvoril so žalovanou zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ktorou žalobca zriadil osobný účet a poskytol žalovanej debetnú platobnú kartu. Predmetnú zmluvu uzatvorila žalovaná ako fyzická osoba s uvedením rodného čísla a adresy trvalého bydliska. Išlo o zriadenie osobného účtu a nie účtu podnikateľského a následne bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva o poskytnutí úveru formou povoleného prečerpania. Zo žiadnych skutočností nemožno vyvodiť, že by žalovaná uzatvorila zmluvu na účely podnikania, ale je zrejmé, že predmetom vzťahu bol bežný účet fyzickej osoby spotrebiteľa. Žalobca je bankou - právnickou osobou poskytujúcou okrem iného službu vedenia účtu a taktiež poskytujúcou úvery aj formou povoleného prečerpania na účte. Súd preto vec právne posúdil ako spotrebiteľský spor a priznal žalovanej postavenie spotrebiteľa. V danom prípade súd právne vec posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľov a podľa osobitného zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keďže išlo o aj úver formou povoleného prečerpania. V konaní nebola sporná skutočnosť, že žalobca viedol pre žalovanú bežný účet, pričom prečerpanie finančných prostriedkov na účte vyplýva z predložených výpisov z účtu.

20. Ako vyplýva zo samotnej žaloby žalobca úver zosplatnil k 21.09.2012, súčasne účet žalovanej uzatvoril a previedol ho internou účtovnou operáciou na svoj vnútorný pohľadávkový účet. Ako vyplýva z predložených výpisov z účtu, k uvedenému dňu žalobca evidoval pohľadávku ku dňu zosplatnenia 577,79 EUR, ktorú súd žalobcovi ako dôvodne uplatnenú priznal.

21. V prípade nepovoleného prečerpania pri kapitalizácii žalobca uplatnil k zosplatnenej istine úrok v sadzbe 28 % ročne zo sumy 577,79 EUR od 21.09.2012 do zaplattenia. Tento nárok však žalobca neuplatnil dôvodne a preto súd žalobu v tejto časti zamietol. Svoj nárok odvodzoval od všeobecných obchodných podmienok. Zo žaloby vyplynulo, že žalobca účet žalovaného uzatvoril ku dňu 21.09.2012. Z uvedeného možno konštatovať, že žalobca tým určil splatnosť dlhu - nepovoleného prečerpania. Ak teda žalobca požaduje od žalovanej úroky z úveru odo dňa 21.09.2012 je zrejmé, že ide o úroky po splatnosti úveru. Súd je toho názoru, že takto určený úrok žalobcovi nepatrí. Súd pritom vychádzal z uznesenia ÚS IV 476/2012 zo dňa 18.09.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Veriteľ má právo na zaplattenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa

dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi stranami sporu. V prípade zosplatnenia úveru svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru. Práve v tomto zásadnom rozdielne spočíva ekonomická podstata nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorázovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorázového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzatvorenej zmluvy. Súd ďalej poukazuje na to, že keďže jednorázovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorázovo vrátiť sumu požičaného úveru a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru, tak s týmto stavom sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením dlžnej sumy. Žalobca si v spore neuplatnil úroky z omeškania po zosplatnení pohľadávky voči žalovanej.

22. Z hľadiska právnej istoty súd poukazuje na aktuálne rozhodnutia odvolacích súdov v oblasti zmluvných úrokov po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, ktoré jednoznačne potvrdili rozhodnutia súdov prvého stupňa, ktorými zamietli nárok na zmluvný úrok po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Napríklad súd odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 7 Co 347/2017 - 64 zo dňa 14.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 Co 12/2017 zo dňa 14.12.2017, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 10 Co 136/17 zo dňa 13.07.2017, rozsudok Krajského súdu Prešov č.k. 3 Co 125/2017 zo dňa 07.12.2017, rozsudok Krajského súdu Trnava č.k. 25 Co 251/2016 zo dňa 04.10.2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 22 Co 35/2017 zo dňa 22.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2 Co 80/2017 zo dňa 19.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 18 Co 138/2017 zo dňa 13.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 25 Co 183/2017 zo dňa 21.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16 Co 255/2017 zo dňa 21.12.2017.

23. Krajský súd v Bratislave v rozsudku č.k. 7 Co 347/2017 - 64 zo dňa 14.02.2018 konštatoval, že ak nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a zákona č. 87/1995 Z.z.. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády. Alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy, subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka).

24. Žalobca ani nepreukázal platné individuálne dojednanie úroku uplatneného za nepovolené prečerpanie vo výške 28%, nakoľko nepreukázal jeho dojednanie priamo v spotrebiteľskej zmluve. V konaní len predložil úrokové sadzby produktov, z ktorých vyplýva, že sadzba úroku pri nepovolenom prečerpaní účtu predstavuje 28%. Listina nazvaná úrokové sadzby produktov nie je podpísaná obidvoma zmluvnými stranami a je nepochybné, že nebola so žalovaným ako spotrebiteľom individuálne dojednaná. Tak dôležitý údaj, akým je úroková sadzba pri nepovolenom prečerpaní nemôže byť považovaný za náležité, platne dojednaný za stavu, kedy nie je uvedený priamo v zmluve, ale len v Sadzobníku poplatkov, resp. v listine nazvanej úrokové sadzby produktov. V spotrebiteľských právnych vzťahoch sa uplatňuje zásada transparentnosti a poctivosti, ktorá dopadá i na aplikáciu Všeobecných obchodných podmienok, Sadzobníka poplatkov, úrokových sadzieb produktov. I v spotrebiteľských

zmluvách je možné Všeobecné obchodné podmienky uplatniť, avšak takáto aplikácia má nielen formálne obmedzenie ale aj obmedzenie obsahové. Sadzobník poplatkov a iné listiny ako už uvádzaný sadzobník úrokov nesmú slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, malým písmom písanej forme skryl dodávateľ popri iných dojednaniach aj podstatné dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú, resp. im nebude venovať náležitú pozornosť. Pokiaľ tak i napriek tomu dodávateľ urobí, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu. Nemožno mať pochybnosti o tom, že listinu úrokové sadzby produktov koncipoval žalobca a spotrebiteľ - žalovaná nemohla jeho obsah ovplyvniť.

25. Súd taktiež musí poukázať na konštatovanie neprijateľnosti totožnej zmluvnej podmienky uvedenej vo Všeobecných obchodných podmienkach Prima banky, a.s.. bod 3.12. V danom prípade napríklad Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 15.10.2015 č.k. 9 C 113/2015 - 51 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.11.2016 č.k. 21 Co 10/2016 - 72 určil, že zmluvná podmienka uvedená vo všeobecných obchodných podmienkach v bode 3.12. je pre svoju neprijateľnosť (pri zúčtovaní poplatkov môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby, úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu) neplatná. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ bol povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Tento rozsudok bol pre žalobcu záväzný, a preto bolo jeho povinnosťou jednak zdržať sa ďalšieho uplatňovania tejto neprimeranej zmluvnej podmienky, ako aj nárokov z nej vychádzajúcich. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudky odvolacích súdov a to Krajského súdu v Žiline č.k. 11 Co 181/2017 zo dňa 25.07.2017 a rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 3 Co 83/2017 zo dňa 07.11.2017.

26. Súd konštatuje, že zmluvné ustanovenie uvedené v bode 3.12 VOP žalobcu, podľa ktorého po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „ Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“, je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné, nakoľko ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobcom požadovaný úrok zo sumy nepovoleného prečerpania vo výške 28%ročne, ktorý má povahu sankčného úroku, predstavuje neprípustné obchádzanie kogentného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovuje právo veriteľa požadovať pri omeškaní s plnením peňažného dlhu popri plnení i úroky z omeškania. Výška úrokov z omeškania je upravená § 3 nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. a je vzhľadom na jej naviazanie na základnú úrokovú sadzbu ECB variabilná. V každom období je však rádovo nižšia ako žalobcom požadovaný sankčný úrok vo výške 28% ročne. Sankčný úrok vo výške 28% ročne je vo výške zjavne neprimeranej zabezpečenému záväzku a zásadne znevýhodňuje spotrebiteľa. Peňažné prostriedky klienta na jeho bežnom účte sú bankou úročené len minimálne prípadne vôbec, avšak od klienta banka požaduje v prípade prečerpania úrok vo výške blížiacej sa jednej tretine dlžnej sumy ročne. Žalobca tým zneužíva nepriaznivú finančnú situáciu klienta, jeho ľahkomyselnosť a neskúsenosť. Možno teda uzatvoriť, že sankčný úrok za nepovolené prečerpanie bol žalobcom stanovený v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko jeho výška podstatne prevyšuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, pričom je odôvodnené predpokladať, že pokiaľ by žalovaný ako spotrebiteľ nebol v zložitej finančnej situácii, nedostal by sa do nepovoleného prečerpania a nezaviazal by sa tým platiť takto neprimerane vysoký úrok z požičaných peňazí. / obdobne uviedol taktiež Krajský súd v Bratislave v odôvodnení rozsudku č.k. 9 Co 92/2017 zo dňa 14.12.2017/

27. Súd z uvedených dôvodov žalobu v časti uplatneného úroku vo výške 28% ročne zo sumy 577,79 EUR od 21.09.2012 do zaplatenia zamietol.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. O trovách konania súd rozhodoval v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Pri určovaní pomeru úspechu neúspechu strán v konaní súd vychádzal len z uplatnenej istiny. Táto bola v celom rozsahu žalobcovi priznaná, a tak je možné konštatovať, že mal plný úspech vo veci. Vznikol mu tak nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanej.

32. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).